

Prima instanță: Judecătoria Centru mun. Chișinău

Dosarul nr. 3rh-2/18

Judecător: A. Andronic

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău

Judecători: V. Pruteanu, L. Popova, A. Gavrilița

Instanța de recurs: CSJ

Judecători: I. Sîrcu, T. Chișca-Doneva, I. Bejenaru, N. Craiu, I. Druță

Î N C H E I E R E

14 februarie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecători

Tamara Chișca-Doneva, Iurie Bejenaru,

Nicolae Craiu, Ion Druță

examinând cererea de revizuire depusă de către Boldurescu Adrian,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Boldurescu Adrian împotriva Primăriei municipiului Chișinău, Primarul General al municipiului Chișinău, intervenient accesoriu Direcția Generală Transport Public și Căi de Comunicație, privind anularea dispoziției, restabilirea în funcție, încasarea salariului pentru absența forțată la serviciu,

și cererea de chemare în judecată depusă de Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat împotriva Primarului General al municipiului Chișinău privind anularea dispoziției,

împotriva deciziei Curții Supreme de Justiție din 15 iunie 2016, prin care a fost casată decizia Curții de Apel Chișinău din 25 noiembrie 2015 și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 19 mai 2015,

c o n s t a t ă :

La 10 octombrie 2014, Boldurescu Adrian s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Primăriei mun. Chișinău, Primarului General al mun. Chișinău, intervenient accesoriu Direcția Generală Transport Public și Căi de Comunicație a Consiliului mun. Chișinău. Pe parcursul examinării pricinii și-a concretizat cerințele, în final solicitând anularea dispoziției nr. 531-dc din 18 septembrie 14 „despre executarea încheierii Curții Supreme de Justiție din 17 septembrie 2014”, anularea dispoziției nr. 548-dc din 24 septembrie 14 „cu privire la destituirea din funcția șef al DGTPCC”, restabilirea în funcția șef al DGTPCC, anularea actul nr. 1 și nr. 2 din 18 septembrie 2014 privind constatarea absenței nemotivate la serviciu la 18 septembrie 2014, încasarea salariul pentru absența forțată de la serviciu de la 11 decembrie 2013 până la data pronunțării hotărârii (f. 3-6, 24, 25, 91).

În motivarea cerințelor înaintate reclamantul a indicat că, prin dispoziția Primarului General al mun. Chișinău nr. 354-dc din 12 iulie 2011 a fost numit director interimar al DGTPCC, iar prin dispoziția nr. 463-dc din 19 septembrie 2011 a fost numit director al DGTPCC. La 02 mai 2013 a fost eliberat din funcție prin dispoziția nr. 137-dc.

Mai indică reclamantul că, prin hotărîrea Judecătorei Centru mun. Chișinău din 10 decembrie 2013, a fost anulată dispoziția nr. 137-dc din 02 mai 2013, a fost restabilit în funcție de la 02 mai 2013, s-a încasat salariul pentru absența forțată la serviciu perioada 02 mai 2013 - 10 decembrie 2013 și despăgubirea pentru prejudiciul moral cauzat în sumă de 25 556,52 lei. Hotărîrea menționată în partea restabilirii în funcție și achitării unui salariu mediu lunar urma să fie executată imediat de la data pronunțării 10 decembrie 2013, însă pînă în prezent nu a fost executată și nu a primit nici o înștiințare referitor reintegrarea în funcție și achitarea sumelor adjudecate.

La 26 septembrie 2014, i s-a adus la cunoștință dispoziția nr. 531-dc din 18 septembrie 2014 de restabilire în funcție și dispoziția nr. 548-dc din 24 septembrie 2014 de destituire din funcție. De la data eliberării inițiale din funcție la 02 mai 2013 pînă la data depunerii prezentei acțiuni nu a activat nici o zi în funcția șef DGTPCC, iar dispoziția din 18 septembrie 2014 de restabilire în funcție nu a produs nici un efect asupra lui în sensul restabilirii drepturilor la muncă și salariale de care a fost privat ilegal.

Menționează reclamantul că, nu a primit nici o indicație de la angajator referitor la exercitarea atribuțiilor de serviciu în urma reîncadrării în funcție. Orice dispoziție a angajatorului nu este valabilă dacă nu a fost comunicată angajatului. Comunicarea despre restabilirea în funcție urma să fie efectuată astfel, încît să se poată conforma indicațiilor angajatorului. Atît programul de activitate al Primăriei mun. Chișinău cît și cel al DGTPCC începe la ora 08.00, iar dispoziția din 18 septembrie 2014 de restabilire în funcție a fost emisă la 18 septembrie 2014 fără a se preciza ora emiterii, respectiv și obligațiile de muncă odată cu reintegrarea în serviciu urmau a fi onorate tot de la 18 septembrie 2014, însă nu i-a fost comunicat că trebuie să se afle la serviciu la 18 septembrie 2014 ora 08.00 și dispoziția din 18 septembrie 2014 care stabilește această obligație de reintegrare în funcție nu era adoptată la 18 septembrie 2014 pînă la ora 08.00, deoarece Primăria mun. Chișinău încă nu-și începuse activitatea în acea zi.

Dispoziția nr. 531-dc din 18 septembrie 2014 nu putea fi executată la această dată, deoarece nu i-a fost adusă la cunoștință. Dispoziția nr. 548-dc din 24 septembrie 2014 de eliberare din funcție a fost emisă cu încălcarea legii, fiind destituit din funcție de la o dată anterioară datei emiterii actului de destituire.

Art. 63 alin. (1) lit. d) al Legii cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public, indicat în motivarea dispoziției nr. 548-dc din 24 septembrie 2014 nu este aplicabil în cazul dat, deoarece prevede temei al concedierii ca urmare a admiterii cererii de restabilire în funcție funcționarul eliberat sau destituit ilegal, de la data pronunțării de către instanța de judecată a hotărîrii prin care s-a dispus restabilirea, dar nu pentru pretinsa absență de la serviciu.

La 18 decembrie 2014, Oficiul Teritorial Chişinău al Cancelariei de Stat (în continuare OTC al CS) s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Primarului General al mun. Chişinău, intervenient accesoriu Boldurescu Adrian, solicitând anularea dispoziţiei nr. 548-dc din 24 septembrie 2014 cu privire la destituirea lui Boldurescu Adrian din funcţia şef al DFTPCC (f.d. 85 (5-6)).

A indicat reclamantul OTC al CS că, prin dispoziţia nr. 548-dc din 24 septembrie 2014 s-a dispus destituirea lui Boldurescu Adrian din funcţia şef DGTPCC, pe motivul absenţei nemotivate de la serviciu timp de 4 ore consecutiv pe parcursul zilei lucrătoare. Prin notificarea nr. 1304/OT4-1892 din 11 noiembrie 2014 a solicitat abrogarea dispoziţiei menţionate, însă în termenul prevăzut de lege nu a parvenit nici un răspuns.

Consideră OTC al CS că, dispoziţia nr. 548-dc din 24 septembrie 2014 a fost emisă contrar prevederilor legale, fără a fi luat în consideraţie că funcţia şef DGTPCC este una publică din cadrul autorităţii publice şi cade sub incidenţa Legii cu privire la funcţia publică şi statutul funcţionarului public, iar potrivit art. 59 alin. (3) al Legii indicată, sancţiunea disciplinară nu poate fi aplicată decât după cercetarea prealabilă a faptei imputate şi după audierea echitabilă a funcţionarului public de către comisia de disciplină, în termen de cel mult o lună de la data constatării abaterii. Din actele care au stat la baza emiterii dispoziţiei contestate rezultă că în modul prevăzut de lege nu s-a efectuat o cercetare prealabilă a faptei imputate. Nu a fost audiat funcţionarul public referitor la această faptă, nu i s-a cerut explicaţie scrisă obligatorie în cazul dat.

Prin încheierea Judecătoriei Centru mun. Chişinău din 01 aprilie 2015, cauza civilă la acţiunea înaintată de OTC al CS a fost conexată pentru examinare într-un singur proces cu pricina civilă la acţiunea înaintată de Boldurescu Adrian. (f.d. 84-85)

Prin hotărîrea Judecătoriei Centru mun. Chişinău din 19 mai 2015, s-au respins ca nefondate cererea de chemare în judecată depusă de Boldurescu Adrian împotriva Primăriei mun. Chişinău, Primarului general al mun. Chişinău, intervenient accesoriu Direcţia Generală Transport Public şi Căi de Comunicaţii a Consiliului mun. Chişinău, privind anularea dispoziţiei nr. 531-dc din 18.09.2014 şi dispoziţiei nr. 548-dc din 24.09.2014, restabilirea în funcţie, anularea actului nr. 1 şi nr. 2 privind constatarea absenţei nemotivate de la serviciu din 18.09.2014, încasarea salariului pentru absenţa forţată de la serviciu şi cererea de chemare în judecată depusă de Oficiul Teritorial Chişinău al Cancelariei de Stat împotriva Primarului General al mun. Chişinău, intervenient accesoriu Boldurescu Adrian, privind anularea dispoziţiei nr. 548-dc din 24.09.2014.

Prin decizia Curţii de Apel Chişinău din 25 noiembrie 2015, s-a admis apelul depus de Boldurescu Adrian, s-a casat integral hotărîrea Judecătoriei Centru mun. Chişinău din 19 mai 2015 şi s-a emis o nouă hotărîre, prin care:

-S-a încetat procesul pe marginea cerinţei de anulare dispoziţia nr. 531-dc din 18 septembrie 2014 „despre executarea încheierii Curţii Supreme de Justiţie din 17 septembrie 2014” prin care a fost reintegrat Adrian Boldurescu în funcţia şef Direcţie Generală Transport Public şi Căi Comunicaţii a Consiliului mun. Chişinău de la 03 mai 2013;

-S-a admis în parte acțiunea înaintată de Boldurescu Adrian și integral acțiunea înaintată de Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat;

-S-a anulat dispoziția Primarului General al m. Chișinău nr. 548-dc din 24 septembrie 2014 de destituire de la 18 septembrie 2014 a lui Boldurescu Adrian din funcția șef Direcție Generală Transport Public și Căi Comunicații a Consiliului mun. Chișinău;

-S-a restabilit Boldurescu Adrian în funcția șef Direcție Generală Transport Public și Căi de Comunicație a Consiliului mun. Chișinău de la 18 septembrie 2014;

-S-a încasat de la Primăria mun. Chișinău prin intermediul Direcției Generală Transport Public și Căi de Comunicație a Consiliului mun. Chișinău pentru Boldurescu Adrian salariul mediul lunar 200 192,74 lei pentru absența silită la serviciu de la 10 decembrie 2013 până la 25 noiembrie 2015;

În rest, acțiunea înaintată de Boldurescu Adrian s-a respins ca neîntemeiată.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 15 iunie 2016, s-au admis recursurile declarate de Direcția Generală Transport Public și Căi de Comunicație și Primarul General al municipiului Chișinău, s-a casat decizia Curții de Apel Chișinău din 25 noiembrie 2015 și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 19 mai 2015.

Nefiind de acord cu decizia menționată, la 19 septembrie 2017, Boldurescu Adrian a depus cerere de revizuire, solicitând casarea deciziei Curții Supreme de Justiție din 15 iunie 2016.

În motivarea cererii de revizuire, invocând prevederile art. 449 lit. b) CPC, a indicat că instanța de recurs la examinarea cauzei a admis o eroare în legătură cu situație de fapt și de drept ale speței. Relevă că atât instanța de fond cât și instanța de recurs la examinarea prezentului litigiu, au constatat încălcarea disciplinei muncii de către revizuent în temeiul actelor nr. 1, 2 din 18 septembrie 2014 și nr. 3,4 din 19 septembrie 2014, care au fost întocmite cu încălcarea legislației în vigoare, pe marginea respectivului fapt fiind pornită urmărirea penală. Prin urmare, consideră revizuentul că respectivele acte nu reflectă starea reală a lucrurilor și respectiv, au indus instanțele de judecată în eroare. La fel, indică revizuentul că despre respectivele circumstanțe (ilegalitățile admise de către factorii de decizie din cadrul Primăriei mun. Chișinău) a aflat abia după pornirea cauzei penale (15 septembrie 2017).

La 07 noiembrie 2017, Direcția Generală Transport Public și Căi de Comunicație a depus referință pe marginea cererii de revizuire înaintate de Boldurescu Adrian, solicitând respingerea acesteia ca fiind inadmisibilă.

La 12 februarie 2018, Boldurescu Adrian a depus o cerere de revizuire suplimentară, solicitând casarea deciziei Curții Supreme de Justiție din 15 iunie 2016 și hotărârii Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 19 mai 2015, cu menținerea deciziei Curții de Apel Chișinău din 25 noiembrie 2015.

În motivarea acesteia, invocând prevederile art. 449 lit. b) CPC, a indicat că prezenta cauză civilă, este conexă cauzei civile examinate anterior. Astfel, relevă revizuentul că anterior, prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 17 septembrie 2014 (judecătoria: Sv. Filincova, G. Stratulat, Iu. Bejenaru), au fost

declarate ca fiind inadmisibile recursurile înaintate de Primarul General al mun. Chișinău și Direcția Generală Transport Public și Căi de Comunicație împotriva deciziei Curții De apel Chișinău din 09 aprilie 2014. Totodată, prin decizia Curții de apel Chișinău din 09 aprilie 2014 a fost menținută hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 10 decembrie 2013, prin care s-a anulat dispoziția nr. 137-dc din 02 mai 2013, și s-a restabilit Boldurescu Adrian.

Relevă revizuietul că obiectul revizuirii în prezenta cauză civilă, constituie decizia Curții Supreme de Justiție din 15 iunie 2016 (judecătorii: I. Sîrcu, T. Chișca-Doneva, I. Bejenaru, N. Craiu, I. Druță), prin care s-au admis recursurile declarate de Direcția Generală Transport Public și Căi de Comunicație și Primarul General al municipiului Chișinău, s-a casat decizia Curții de Apel Chișinău din 25 noiembrie 2015 și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 19 mai 2015. La fel, indică că obiect al prezentei cauze civile constituie anularea dispoziției nr. 548-dc din 24 septembrie 2014, prin care Boldurescu Adrian a fost destituit din funcție (repetat).

Astfel, indică revizuietul că la examinarea ambelor cauze civile a participat judecătorul Iurie Bejenaru, care prin prisma art.52 alin. (1) CPC, urma să se abțină de la judecarea prezentei cauze civile. Prin urmare, consideră că la emiterea deciziei Curții Supreme de Justiție din 15 iunie 2016 a participat un judecător (Iurie Bejenaru), care nu a fost în drept să participe la examinarea cauzei.

Verificând temeiurile invocate în cererea de revizuire în raport cu materialele cauzei, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră cererea de revizuire întemeiată, care urmează a fi admisă reieșind din următoarele considerente:

În conformitate cu art. 453 alin. (1) lit. b) CPC, *„După ce examinează cererea de revizuire, instanța emite încheierea de admitere a cererii de revizuire și de casare a hotărârii sau deciziei supuse revizuirii”*.

Revizuirea este posibilă doar în cazurile în care sunt invocate și sunt probate circumstanțe, fapte ori evenimente, prevăzute de lege ca temeiuri, care sunt esențiale pentru relațiile în litigiu și de natură să influențeze soluția adoptată.

Drept temeiuri pentru revizuirea unei hotărâri irevocabile, de către legislator sunt definite cele conținute în art. 449 CPC și ele sunt indicate exhaustiv.

Pornind de la aceste cerințe, Colegiul relevă că revizuirea unei hotărâri date de către instanță este posibilă doar în cazul în care solicitantul, după devenirea irevocabilă a hotărârii, intră în posesia unui temei din cele prevăzute de art. 449 CPC.

Din textul cererii de revizuire înaintate la 19 septembrie 2017, Colegiul constată că revizuietul solicită revizuirea deciziei Curții Supreme de Justiție din 15 iunie 2016 și temei de revizuire s-a invocat aspecte ce cad sub incidența reglementărilor prevăzute la art. 449 lit. b) CPC.

Astfel, în conformitate cu art. 449 lit. b) CPC, *„revizuirea se declară în cazul în care au devenit cunoscute unele circumstanțe sau fapte esențiale ale pricinii care nu au fost și nu au putut fi cunoscute revizuietului, dacă acesta*

dovedește că a întreprins toate măsurile pentru a afla circumstanțele și faptele esențiale în timpul judecării anterioare a pricinii”.

Colegiul reține că, pentru a redeschide procesul pe acest temei, este important ca circumstanțele sau faptele date, existente obiectiv pînă la data pronunțării hotărârii.

Prevederile art. 449 lit. b) CPC, statuează despre circumstanțe (fapte) necunoscute anterior revizuentului, dar întrucât examinarea fondului cauzei prezumă că instanța a constatat și elucidat pe deplin toate circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii, este evident că o condiție esențială pentru admiterea revizuirii este că și instanței nu i-au fost și nu au putut fi cunoscute aceste circumstanțe (fapte). Pentru acest motiv de revizuire esențial este ca revizuentul să probeze că nu a cunoscut anterior pronunțării hotărârii a cărei revizuire se cere despre aceste circumstanțe sau fapte și că nu a avut posibilitatea de a le cunoaște. Mai mult, revizuentul trebuie să demonstreze că a întreprins toate măsurile pentru a afla circumstanțele și faptele esențiale în timpul judecării anterioare a pricinii.

Astfel, ca o condiție esențială de redeschidere a procesului pe acest temei este ca circumstanțele (faptele) să fi existat pînă la data pronunțării hotărârii, ele urmînd a fi diferențiate de faptele noi apărute după pronunțarea hotărârii. Faptele noi apărute după darea hotărârii pot servi temei de adresare cu o nouă acțiune în judecată, dar nu ca temei de revizuire.

Circumstanțele sau faptele prezentate ca temei de revizuire trebuie să influențeze esențial soluția dată inițial de instanță, în sensul că nu orice circumstanțe sau fapte necunoscute anterior pot servi temei de revizuire, ci doar atunci când sunt determinante pentru judecarea justă a cauzei, or aceste noi circumstanțe conduc după sine la apariția, modificarea sau încetarea raporturilor juridice dintre părțile în litigiu.

Din materialele dosarului rezultă că actele privind constatarea absenței nemotivate de la serviciu nr. 1, 2 din 18 septembrie 2014 și nr. 3,4 din 19 septembrie 2014 (f.d. 40-43 vol. I), deși nu sunt acte administrative care pot fi contestate separat, acestea influențează legalitatea procedurii de eliberare din funcție a lui Boldurescu Adrian. Din cererea de revizuire rezultă că pe marginea întocmirii respectivelor acte, a fost pornită urmărirea penală în temeiul art. 361 alin. (2) lit. b) Cod Penal - confecționarea, folosirea documentelor oficiale false, care acordă drepturi sau eliberează de obligații, săvârșite de două sau mai multe persoane.

Astfel, instanța de revizuire conchide că respectivele circumstanțe, invocate ca temei de revizuire, pot influența esențial soluția dată de instanța de judecată.

De asemenea, Colegiul reiterează că CtEDO notează în jurisprudența sa că, redeschiderea procedurii în baza unor fapte noi nu constituie o încălcare a drepturilor fundamentale prevăzute de art. 4 Protocolul 7 al Convenției. În asemenea cazuri, când hotărârea irevocabilă respectivă a dus la unele consecințe negative serioase, care nu pot fi rectificate de cît prin reexaminarea sau redeschiderea cauzei, iar violarea constatată este cauzată de erori sau deficiențe de o asemenea gravitate încât apare un dubiu serios în privința rezultatului

procedurilor contestate, excluderea posibilității de revizuire a hotărârii, pentru motive formale, poate să ducă la încălcarea principiului echității și legalității hotărârii judecătorești, fiind lezată și încrederea publicului în autoritatea judecătorească.

Sub acest aspect, instanța de revizuire menționează că, rezultând din practica constantă a Curții Europene a Drepturilor Omului, instanțele judecătorești naționale sunt în drept de a admite derogări din principiile și garanțiile stabilite prin normele Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, inclusiv și din principiul securității raporturilor juridice, când aceasta este necesar într-o societate democratică, pentru garantarea și respectarea intereselor ce prevalează interesele reclamantului, în special, în caz în care aceasta cer interesele justiției.

La fel, Colegiul reține că la examinarea prezentei cauze în ordine de recurs, a participat judecătorul Iurie Bejenaru, care anterior a participat la examinarea unei cauze civile conexe (nr. 3ra-1055/14, f.d. 28-31 vol. I), în urma căreia Boldurescu Adrian a fost restabilit în funcție în cadrul Direcției Generale Transport Public și Căi de Comunicație, circumstanță care poate ridica dubii serioase cu privire la obiectivitatea și nepărtinirea instanței de recurs.

Astfel, Colegiul consideră necesar de a menționa că Curtea Europeană a Drepturilor Omului, în cauza Tocono și Profesorii Prometeiști contra Moldovei a accentuat „în primul rând, că într-o societate democratică este de o importanță fundamentală ca instanțele judecătorești să inspire încredere populației și în primul rând, acuzatului, în cazul procedurilor penale. În acest sens, articolul 6 cere instanței, care cade sub incidența sa, să fie imparțială. Imparțialitatea, în mod normal, denotă absența prejudecății sau părtinirii, existența sau absența acesteia putând fi probată în diferite moduri.

Astfel, Curtea face distincție între o abordare subiectivă, adică încercarea de a constata convingerea personală sau interesul unui judecător într-o anumită cauză, și o abordare obiectivă, adică determinarea dacă el a oferit garanții suficiente pentru a exclude orice îndoială legitimă în acest sens. În ceea ce privește al doilea test, atunci când testul se aplică unui complet de judecători, aceasta înseamnă că este necesar de a stabili dacă, pe lângă comportamentul personal al oricărui dintre membrii aceluși complet, există fapte care pot fi stabilite și care pot trezi dubii în ceea ce privește imparțialitatea.

În această privință, chiar aparențele pot avea o anumită importanță. Atunci când se hotărăște dacă într-o anumită cauză există motive legitime de a bănuși că un complet nu este imparțial, punctul de vedere al celor care pretind că acesta nu este imparțial este important, dar nu decisiv. Ceea ce este decisiv este dacă această bănușială poate fi obiectiv justificată. Curtea reamintește că articolul 6 § 1 al Convenției impune o obligație fiecărei instanțe naționale să verifice dacă, așa cum este formată, ea reprezintă o „instanță imparțială” în sensul acestei prevederi (Cererea nr. 32263/03, §29, 31).

În atare circumstanțe, Colegiul consideră că în cazul din speță este justificată reexaminarea cauzei, or în viziunea Colegiului sunt prezente circumstanțe

esențiale și imperative ce vizează dreptul fiecărei persoane de a avea acces la o instanță, precum și dreptul la o instanță imparțială, drept garantat de art. 6 CEDO.

Din considerentele menționate, instanța conchide că cererea de revizuire este întemeiată și urmează a fi admisă, cu casarea deciziei Curții Supreme de Justiție din 15 iunie 2016 și reținerea cauzei pentru examinarea recursurilor în Curtea Supremă de Justiție.

În conformitate cu art. 269-270, art. 453 alin. (1) lit. b) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se admite cererea de revizuire declarată de către Boldurescu Adrian.

Se casează decizia Curții Supreme de Justiție din 15 iunie 2016, emisă în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Boldurescu Adrian împotriva Primăriei municipiului Chișinău, Primarul General al municipiului Chișinău, intervenient accesoriu Direcția Generală Transport Public și Căi de Comunicație, privind anularea dispoziției, restabilirea în funcție, încasarea salariului pentru absența forțată la serviciu și cererea de chemare în judecată depusă de Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat împotriva Primarului General al municipiului Chișinău privind anularea dispoziției, cu reținerea cauzei pentru rejudecarea recursurilor declarate de Direcția Generală Transport Public și Căi de Comunicație și Primarul General al municipiului Chișinău, în alt complet de judecători.

Încheierea nu se supune nici unei căi de atac.

Președintele ședinței,
Judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Iurie Bejenaru

Nicolae Craiu

Ion Druță